

Miquel de Palol

Poesia i Temps

És matèria de manuals per estudiants una idea de poesia com l'expressió directa dels sentiments del poeta, d'allò que descendint en la sinècdoque se'n diria lírica; i una de novel·la –artefacte més evolucionat– com la transposició de sentiments i peripècies a d'altres protagonistes exteriors a l'autor, un terreny assimilable a l'èpica, ja que la poesia és el nucli de tota la literatura, a partir de la nomenclatura aristotèlica. La distinció va més enllà de l'ús de la primera persona en el primer cas, i de la tercera en el segon, i en la modernitat, el neguit de l'horror vacui ha diluït –per alguns, feliçment– les fronteres entre gèneres. Aquests són els últims poemes d'un aprenent que practica en els límits, i les conseqüències formals del tracte continuat amb diferents punts de vista. - **Miquel de Palol**

Sempre Mai

En el centre del límit crido «mai»!
i en el límit del centre un clam diu «sempre»!,
pro aquest «sempre» que és centre no pas sempre
s'emmiralla en la jeia d'un desmai.

Xiscla el borni perdut a l'era: «mai»!,
es clava daga i mai tan dura s'empra,
i escolta el sord el raig de sang d'un «sempre»
mai tan obert als glaços de l'esglai.

Afua't tu, li diu el «mai» al «sempre»
i l'altre li replica, ets un mirall
que mai serà de tan terrible sembra

reflex més dur que en l'ombra d'un espai
buidat per sempre de l'or d'un fals temple
on mai un «sempre» haurà sigut tan «mai».

El Missatger

Vinc d'un No-res agut rejoador
encara diferent d'aquell que nia
en els miratges d'ampla companyia
que en són el buit encerclat de claror.

És un desmai i és un aprenentatge
en l'alta mar d'un No-res enyorar-te
gens enyorat de en l'ésser desjoar-te
ans cavalcant negra onada salvatge.

Dir-me a mi sol el què i el com de tot
tindrà el seu què, un què que no és tant què
com com, com quan i com perquè.

Del què i el quan el verí no diré
que com que al com del com ja no sóc res
sóc l'Anticrist *prêt-à-porter*.

Miquel de Palol és autor dels llibres de poesia *Delta* (1973), *Salamó* (1981), *El Porxo de les Mirades* (1983), *Indiferència* (1986), *Nocturns* (2002), *Aire amb Cel de Fons* (2012), *Dos Cors per una Bèstia* (2015) i *Alguns paisatges* (2018); de les novel·les *El Jardí dels Set Crepuscles* (1989), *Ígur Neblí* (1994), *El Legislador* (1997), *El*

Quincorn (1999), *El Troiacord* (2001), *Tots els Ets i Uts* (2004), *Gallifa* (2006), *Un Home Vulgar* (2006), *El Testament d'Alceste* (2009) i *Què!* (2018); dels assajos *La Poesia en el Boudoir* (2003), *Dos Poetes* (2006), *Meditacions des de Catalunya* (2011) i *El Llac dels Signes* (2013); i del d'aforismes *Els Proverbis* (2003). Col·labora regularment en premsa, i ha obtingut diversos premis literaris.

Institut Art i Espiritualitat Sean Scully

LECTURA POÈTICA

Miquel de Palol

Poesia i Temps

14 de desembre de 2018, 16h
Santa Cecília de Montserrat